

[Prieme.]

nøje inde i det benyttede talmæssige Materiale, vilde denne Tale maaske nok i første Øjeblik virke overbevisende, men jeg maa nu sige, at dette med Procentberegningen i Forhold til 1935 af de Lagre, der fandtes af Jernbjælker, Rør, Vinduesglas, Benzín, Brændselolie o. s. v., duperede nu ikke mig. Jeg mindes nemlig fra den Tid, at vi i Grosserer-Societetets Komite blev inviteret ud til de største Importører rundt omkring i dette Land for at se de Varelagre, der fandtes, og jeg kan nævne over for den højtærede Minister, at af disse nødvendige Varer blev vi præsenteret for Varelagre, hvor der overhovedet intet Varelager fandtes. Jeg tror, den højtærede Minister vil give mig Ret i, at 200 pCt. af et Varelager af en eller anden Artikel i 1935, der var minimal, betyder ikke særlig meget; 200 pCt. af 1 er jo som bekendt kun 2.

Jeg er heller ikke saa sikker paa, at Hjertet sad slet saa højt i Livet paa den højtærede Minister og Regeringens Medlemmer i de Dage, da det rigtig gik løs, omkring den 28. September. Jeg er ikke helt sikker paa, at det ikke sad et helt andet Sted, hvor det nødig skulde sidde. Det forekommer mig, at Regeringen paa utvetydig Vis manifesterede ikke alene dette, men ogsaa sin daarlige Samvittighed med Hensyn til den Forespørgsel, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og andre har stillet til den højtærede Handelsminister i Dag, gennem den Radioudsendelse, der fandt Sted den 28. September Kl. 12,15 Middag. Ved denne Radioudsendelse erkendte Ministeren og Regeringen paa utvetydig Vis, at Lagrene paa en lang Række Omraader her i dette Land var aldeles utilstrækkelige, og man anmodede Importørerne om at skyde sig mest muligt, helst samme Dag, helst endnu, inden Valutakontoret lukkede den Dag, at melde sig i Vognmagergade for at faa Bevillinger til Indførsel af alle de Varer, man den Dag ansaa for nødvendige. Jeg er derfor ikke helt sikker paa, at det, hvis den Forespørgsel var blevet stillet paa det Tidspunkt, den burde være stillet, havde været muligt for Ministeren at skyde Hjertet slet saa højt op i Livet, som Ministeren gjorde i Aften.

Hvis man studerer Forholdene under Verdenskrigen lige fra dens Begyndelse i de første Dage i August, til den endte, vil man for Danmarks Vedkommende se, at det i Grunden kun var paa forholdsvis faa Varer, Tilførslerne svigtede i den første Tid, men efterhaanden skærpedes Bestemmelserne og Afspærringerne. De Betingelser, hvorunder

Danmark kunde faa Tilførsel af nødvendige Raavarer og Fødemidler, blev til sidst saa stramme, at man med god Grund kunde være betænkelig med Hensyn til, hvordan det vilde gaa i det lange Løb, og kun Krigens Afslutning reddede os, saa vidt jeg kan se, fra en meget alvorlig Krise med Hensyn til vore Tilførsler og vore Forsyninger. Grosserer-Societetets Komité, som Ministeren jo ogsaa et Par Gange har nævnt i Aften, pegede allerede i Marts Maaned i Aar paa, at der kunde opstaa en urolig Situation, og at man derfor maatte frigive Importen eller lempe Importrestriktionerne paa vigtige Varer; og naar Komiteen ligeledes pegede paa, at vi i rette Tid maatte have genoprettet vore oversøiske Forbindelser, var det ud fra den Betragtning, at dette Forhold med Restriktionernes uheldige Indflydelse paa vore Forsyninger drejede sig ikke blot om manglende Bevillinger paa en Række Varer, men ogsaa om, at Restriktionerne ved at flytte vore Indkøb til andre Lande ofte medfører, at vi køber for dyrt, hvilket igen bevirker, at Importørerne er særlig forsigtige med at købe Varer, selv hvor det maaske ikke vilde være svært at opnaa Bevillinger, og at Lagrene ogsaa af den Grund vil være smaa. Derfor kan man i store Linier sige det saadan, at Bevillingssystemet dels gennem den direkte Indskrænkning, dels gennem Varefordyrelsen fører til, at vi paa adskillige Omraader har for faa Varer.

Jeg skal indrømme, at den Udvidelse af Frilisten, vi fik i Januar Maaned, i ikke ringe Grad hjalp paa vore Lagre. Hvis man nu vil gennemgaa Importen af de Varer, der blev frigivet ved den Lejlighed, vil man for øvrigt se, at for manges Vedkommende er Importen blevet stærkt forøget, til Trods for at kun faa af de Varer, der blev frigivet, forinden havde været undergivet nogen betydelig Indskrænkning. Man tør sikkert derfor slutte, at der for en Række af de Varer, der endnu er under Importregulering, er en betydelig Mangel paa naturlige Lagre, hvilket vil komme Landet til Skade, hvis vi pludselig bliver afspærret fra en Række af vore Tilførselslande.

Jeg er ganske klar over, at de Lagre, jeg taler om, naturligvis ikke er i Stand til at redde Landet fra Varemangel, hvis Krigen skulde komme, men som jeg pegede paa før, er det af Betydning, at vi har *normale* Lagre, saa at vi kan klare Forbruget og holde Arbejdet og Produktionen i Gang saa længe som muligt. Man skulde efter min Mening tro, at en Regering, der kalder sig en Arbejderregering, ikke var den, der var mindst